

26. TIẾN LÊN

(Gs 3-5)

Được khích lệ bởi báo cáo của hai người dò thám, dân Israen di chuyển từ nơi đóng trại tại Sít-tim cách sông Giôđan 6 dặm, tới địa điểm gần chỗ giòng nước phình ra. Vào lúc tảng sáng các ký lục đi khắp trại ra lệnh cho mọi người theo dõi Hòm bia và đi theo nó, với khoảng cách một ngàn thước, “để biết phải đi đường nào, vì anh em chưa đi qua đường ấy bao giờ” (Gs 3:4). Thủ lãnh Giôsuê, huấn thị dân chúng phải thánh hiến mình “vì ngày mai Đức Chúa sẽ thực hiện những kỳ công giữa anh em” (Gs 3:5)

Con cái Israen đã đi theo bóng mây trong sa mạc. Bây giờ họ đi theo Hòm Bia Giao Ước, biểu tượng của sự hiện diện của Đức Chúa.

Cuộc vận lý trường chinh trong sa mạc đã qua rồi, mầu nhiệm về một quốc gia chưa biết và cuộc sống chưa biết đang trải ra trước mặt họ. Dân chúng lớn lên từng ngày. Đó là ấn tượng sâu sắc của một kinh nghiệm mới mẻ. Đời sống luôn mở ra những điều mới mẻ và bất ngờ cho chúng ta. Không hề có sự đơn điệu trong đời sống của người Kitô hữu.

Vào khởi đầu của cuộc Xuất hành ra khỏi Aicập đã có cuộc băng qua Biển Đỏ. Bây giờ ở đoạn kết của cuộc Xuất hành, là cuộc băng qua sông Giôđan. Cả hai đều là những biến cố đáng ghi nhớ nhất trong lịch sử của con cái Israen. Trong tất cả đám đông của thế hệ dân chúng đã vượt qua Biển Đỏ, chỉ còn lại Calép và Giôsuê. Tại sao vậy?

Vào thời điểm này là lúc sông Giôđan nước dâng cao nhất, nên dân chúng Giêricô có lẽ nghĩ rằng người Israen không thể băng ngang sông được, vì nếu không nghĩ như vậy, chắc chắn họ sẽ mang quân ra chặn đánh. Không có cây cầu nào bắc ngang sông cả, chỉ có một vài chỗ nước cạn trong mùa khô, nên không thể băng qua sông vào mùa nước lớn này. Các người dò thám đã băng qua lại con sông, nhưng chắc chắn là họ đã phải bơi qua sông. Nhưng cả một đám đông với đàn bà và con nít cùng hành lý làm sao mà bơi qua sông được?

Thiên Chúa có đường lối của Ngài. Ngài ban cho dân đường hướng để theo. Martin Luther nói, “Tôi không biết lối nào Ngài (ĐKT) dẫn tôi đi, nhưng tôi biết rất rõ Hướng Dẫn Viên của tôi”.

Hãy nhớ Đức Kitô đã bảo người có cánh tay bị liệt làm điều gì không? – vâng, giơ thẳng tay ra. Người ấy thử làm điều không thể làm được và Đức Kitô làm việc ấy thành có thể. Cách để làm cánh tay bị liệt thẳng ra là giơ nó thẳng ra. Cách để băng qua sông Giôđan là băng qua nó. Giôsuê ra lệnh cho các tư tế mang Hòm Bia và bước xuống sông Giôđan khi giòng sông nước ngập đôi bờ. Khi bàn chân của họ chạm đến nước của sông Giôđan, thì họ đứng trên lòng đất khô. Và toàn thể dân chúng Israen băng ngang trên lòng đất khô cạn. (Gs 3: 9-17). Đối với con người thì điều này là bất khả thi, nhưng với Thiên Chúa mọi sự đều có thể. Thiên chúa luôn thực hiện những điều bất khả thi. Mệnh lệnh của Thiên Chúa là sự cho phép của Ngài.

Có một người đã nói, “Nếu Chúa bảo tôi nhảy qua bức tường đá, nhiệm vụ của tôi là cứ nhảy, còn nhiệm vụ của Ngài là dời bức tường đó đi”.

Hòm bia là gì? Là biểu tượng của sự hiện diện của Thiên Chúa. Và Đức Kitô chính là hiện thực sống động của sự hiện diện của Thiên Chúa. Ngài nói, “Này đây Thầy ở với các con mọi ngày cho đến tận thế” (Mt 28:20)

Ngài đi trước chúng ta và nói, Hãy theo Ta, và Ngài gọi Thánh Thần của Ngài thăm thì bên tai chúng ta rằng, “Đấy là đường đi, hãy bước vào”. Hòm bia Giao Ước sống động vẫn là Hướng dẫn viên của chúng ta. Ngài sẽ hướng dẫn chúng ta trong mọi việc lớn nhỏ trong cuộc sống. “Chúa giúp con người bước đi vững chãi, ưa chuộng đường lối họ dỗi theo.” (TV 37:23).

Kinh thánh kể về việc băng qua sông. Ở chỗ mà các tư tế đứng, những tảng đá ở đó được đại diện của 12 chi tộc vác qua bờ bên kia để là một tượng nhớ muôn đời việc diệu kỳ Chúa đã làm cho họ. (Gs 4:3). Không có một lời cầu nguyện long trọng nào được ghi lại, nhưng tảng đá ghi ơn được thiết lập. Dân chúng muốn ghi nhớ mãi kỷ niệm của Đấng Giải Thoát vĩ đại của họ.